

Koncem ukrajinské války mezi NATO a Ruskem protéká řeka

 zvedavec.news/komentare/2024/11/10282-koncem-ukrajinske-valky-mezi-nato-a-ruskem-proteka-rika.htm

Gordon M. Hahn, Ph.D.

8.11.2024 Komentáře Témata: USA, NATO, Rusko, Rusko-americký konflikt 3418 slov

Ruskými a nověji i ukrajinskými dějinami protéká řeka. Je ironií osudu, že řeka Dněpr, která Rusko a Ukrajinu spojuje nejen tímto způsobem – řeka pramení ve Valdajských vrších u ruského Smolenska a protéká Běloruskem a Ukrajinou – je nyní ohniskem největšího rozkolu v dějinách rusko-ukrajinských vztahů. Zdá se, že ruské síly nelze zastavit a že nejpozději příští rok dorazí k Dněpru na některém místě jeho hadovité délky a že do té doby budou ruská vojska možná kontrolovat levý břeh řeky i celé země. Rusko – stejně jako Západ a vše, co zbylo z ukrajinského majdanského režimu – pak bude stát před vážnými rozhodnutími.

Řeka Dněpr v ruských a ukrajinských dějinách

Řeka Dněpr (Dněpr) hrála v ruských a ukrajinských dějinách významnou roli a nyní má předpoklady k tomu, aby se tak stalo znovu. Dněpr stál u zrodu prvního ruského města a státu. První ruský stát Kyjevská Rus vznikl z městského státu Kyjev, který založili Vikingové v důsledku polohy tohoto původně malého přístavního města na velké severojižní vodní cestě, Jantarové stezce, protékající mezi Skandinávií (švédští Vikingové Varangiové) a byzantskou Konstantinopolí. Dněpr tak dal vzniknout „matce ruských měst“ a spojil Kyjevskou Rus s místem, které se stalo zdrojem velké části ruské kultury: Řecké nebo východní pravoslaví.

Záporožští kozáci, známí v Rusku a na Ukrajině, stejně jako další kozácké formace, sídlili na Dněpru, Záporožci v bažinách a na ostrovech na dolním Dněpru poblíž jeho ústí do Černého moře.

Dněpr se stal dělicí čarou mezi „ukrajinskými“ zeměmi ovládanými Polskem a Ruskem, přičemž západní strana dnešní Ukrajiny se nazývala „pravobřežní Ukrajina“ a východní strana „levobřežní Ukrajina“. V sovětské éře bylo šest velkých vodních elektráren a přehrad na Dněpru symbolem komunistické modernizace. Jedna z nich se objevuje na konci slavného románu Borise Pasternaka Doktor Živago a také v britské filmové verzi tohoto románu.

Na Dněpru se odehrávaly velké bitvy během toho, co Rusové nazývají „Velká vlastenecká válka“ a co ostatní nazývají „druhá světová válka“. Po největší tankové bitvě v dějinách u Kurska byla bitva o Dněpr jednou z největších operací války, které se zúčastnily čtyři miliony vojáků, táhla se na téměř 900 kilometrů dlouhé frontě a trvala více než čtyři měsíce v roce 1943. Otevřela cestu k osvobození Kyjeva od nacistické fašistické armády 28. října 1944.

Dněpr – přesněji jeden z jeho přítoků, Pripjať – byl v roce 1986 místem první velké jaderné katastrofy na světě v Černobylu“. Poetický ukrajinský název řeky, Slavutyč nebo Slavuta, převzatý ze starobylého názvu řeky z Kyjevské Rusi, se stal názvem města, v němž byli ubytováni vysídlení pracovníci černobylské jaderné elektrárny.

Dnes se Dněpr opět ocitá v centru dějin.

Rusko pochoduje k Dněpru: Co pak?

Do konce příštího roku, ne-li dříve, ruské síly pravděpodobně dosáhnou Dněpru a možná již budou obléhat Záporoží, Dněpr, Čerkassk a možná i pravobřežní Kyjev. Tato situace si vyžádá klíčová a zásadní rozhodnutí účastníků ukrajinské války mezi NATO a Ruskem: NATO, Rusko a Ukrajina.

Pro Rusko budou existovat nejméně tři možnosti: (1) zastavit územní postup u Dněpru a nabídnout mírové rozhovory s hrozbou překročení Dněpru namísto dohody, která vyloučí expanzi NATO na zbytkovou Ukrajinu a Moldavsko; (2) zastavit se u Dněpru bez

nabídky jednání a varovat Západ, že Rusko překročí Dněpr v případě, že NATO nebo země NATO budou pokračovat v jakékoliv činnosti nebo vztazích s majdanskou Ukrajinou; (3) pokračovat k pravobřežnímu Kyjevu, centru města a hlavnímu městu země, a poté ke zbytku pravobřežní Ukrajiny, aniž by nabídli jakékoli jednání, pouze dobytí, kapitulaci a přežití ukrajinského nebo haličského státu výhradně na území, které neobsadila ruská vojska, než bude podepsán akt kapitulace ze strany majdanské Ukrajiny, Washingtonu a Bruselu.

První varianta – zastavení územního postupu ruských vojsk u Dněpru a zároveň nabídka mírových jednání a hrozba překročení Dněpru výměnou za dohodu, která vyloučí expanzi NATO na zbytkovou Ukrajinu (a Moldavsko?) a jakoukoli další aktivitu NATO na Ukrajině a splní další ruské požadavky – má své výhody i slabiny, stejně jako ostatní varianty. Zjevnými výhodami jsou ukončení expanze NATO na Ukrajinu a války nebo „zvláštní vojenské operace“ (SMO) za předpokladu, že Západ (a Rusko) splní své závazky. Nevýhodou z pohledu Ruska je možnost, že se dohoda zhroutí nebo ji Ukrajina a Západ někdy v budoucnu poruší, což si vyžádá další SMO nebo plně vyhlášenou válku. Za předpokladu, že Ukrajina obnoví něco, co se podobá demokracii, nepředstavuje přítomnost demokratického státu na hranicích Ruska hrozbu pro Rusko a Rusko ji samo o sobě za takovou nepovažuje. Takový předpoklad vychází z falešné a do značné míry propagandistické představy, že „Putin nesnáší demokracii“ a že Rusko je ze své podstaty vůči demokraciím nepřátelské. To je nepravdivé, jak ukázala nedávná Putinova vřelá návštěva demokratického Mongolska, které se nachází na hranicích Ruska stejně jako Ukrajina.

Je důležité mít na paměti, že překážkou této možnosti je Zelenského zákon z roku 2022, který zakazuje jednání s Moskvou, dokud je Putin u moci, a Putinovo prohlášení po vpádu do Kurska, že jednání se Zelenským a jeho majdanským režimem jsou nyní vyloučena jako možnost. Obojí však má své výhrady. K první z nich je třeba říci, že

Kyjev zřejmě jednal s Moskvou prostřednictvím katarského emíra o dohodě – nakonec zřejmě zmařené kurským vpádem -, podle níž se obě strany nebudou vzájemně zaměřovat na svá energetická zařízení. K druhému, Putin následně hovořil o možnosti rozhovorů s Kyjevem, jako by byly stále možné, byť podle něj nepravděpodobné.

Druhá varianta – zastavení postupu ruských sil u Dněpru bez nabídky jednání a varování Kyjeva a Západu, že Rusko překročí Dněpr a obsadí celou západní Ukrajinu, pokud dojde k pokračování vojenských operací nebo pokud by NATO či země NATO pokračovaly v jakékoliv aktivitě či vztazích s majdanskou Ukrajinou – je pro Moskvu pravděpodobně neúspěšná. Tato varianta se opírá o důvěru Kyjeva a Západu, která je daleko větší, než čeho je Moskva nyní schopna. Bez závazné smlouvy zůstává hrozba Ukrajiny podporované NATO a v budoucnu členem NATO na hranicích Ruska s jistotou, že Washington a Brusel znovu vyzbrojí Ukrajinu/Galícii pro budoucí útok a také podpoří partyzánské a teroristické aktivity ukrajinských speciálních jednotek ze západní Ukrajiny a bojovníků protiruského odporu na východní Ukrajině. Putin a Rusko by se ocitli v dlouhém marasmu, který by odčerpával zdroje a omezoval schopnost Ruska bránit se na jiných místech, kde by NATO nebo jiné subjekty mohly představovat bezpečnostní hrozbu. Tato možnost ponechává otevřenou možnost, ba dokonce pravděpodobnost totální války mezi NATO a Ruskem.

Jednou z otázek, kterou někteří pozorovatelé vznesli, je, že Rusko musí „kontrolovat“ velkou část, ne-li celou západní Ukrajinu, aby si zajistilo plnou kontrolu nad infrastrukturou Dněpru, jako jsou přehrady, mechanismus kontroly kvality a plavba proti západní části Ukrajiny. Upozorňuje se také na to, že řízení řeky bude nákladné. Kontrola a řízení řeky je možná jedním z faktorů, který může podpořit případné rozhodnutí o překročení Dněpru ruskými vojsky, ale sotva je tím hlavním. Klíčová bude obrana východního břehu a okolních území před raketovými, dělostřeleckými a bezpilotními útoky a před infiltrací sabotážních a teroristických buněk. Navíc

existují i jiné způsoby, jak ovládnout západní břeh řeky a přilehlé území, než je obsazení tohoto břehu nebo celé či většiny západní Ukrajiny. Rusové mají vlastní raketové, dělostřelecké a dronové kapacity a kapacity pro tajnou infiltraci, které mohou cílit na západní Ukrajinu a možná vytvořit cordone sanitaire v okruhu deseti nebo více kilometrů od řeky. Jakákoli mírová dohoda bude muset stanovit zásady a postupy pro zajištění bezpečnosti řeky v širokém pojetí a bezpečnosti jakéhokoli nového ruského území, které Moskva získá v důsledku dohody nebo ukrajinské kapitulace, a s tím související důsledky a dílčí dohody.

Výše uvedené úvahy navrhují třetí možnost: překročit Dněpr s cílem zmocnit se pravobřežního Kyjeva, centra města a hlavního města země, a možná i části nebo celé pravobřežní Ukrajiny nebo Haliče, aniž by se nabízelo jakékoli vyjednávání, pouze dobytí, kapitulace a přežití ukrajinského nebo haličského státu výhradně na územích neobsazených ruskými vojsky před podepsáním aktu o kapitulaci Majdanem Ukrajiny, Washingtonem a Bruselem. Tato možnost má výhody první varianty, ale vynakládá více ruské krve a pokladů. Má nevýhody druhé varianty v tom, že v sobě skrývá ještě větší riziko vzniku protiruského odbojového podzemí a kvasů, a to při větším vynaložení krve a pokladů, které by si zábor celé Ukrajiny vyžádal. Tato varianta nabízí budoucnost dalších let války a prodlužuje situaci, v níž může začít totální válka mezi NATO a Ruskem, což činí tento výsledek pravděpodobnějším. Největším problémem této varianty je, že po obsazení západní Ukrajiny bude Moskva muset vykořenit veškerý podzemní odpor, provést čistku ukrajinského nacionalismu a jeho adeptů a pravděpodobně nastolit v Kyjevě loutkový nebo téměř loutkový režim.

Jak jsem již napsal dříve, je možné, že Moskva zváží a zvolí jednu z těchto možností, ale ne v souvislosti s překročením Dněpru, ale v souvislosti s tím, zda bude pokračovat v postupu poté, co ruské síly obsadí celou Doněckou a Luhanskou oblast a celou Záporožskou a Chersonskou oblast. Opět by byly tři možnosti podobné: zastavit se

na těchto dobytých územích a navrhnout rozhovory, zastavit se, ale nenavrhnout rozhovory, nebo pokračovat v naději na kapitulaci před Dněprem, kde budou před Moskvou stejné možnosti.

Neexistuje žádná záruka, že jakákoli ruská nabídka k jednání bude Západem a nebo Ukrajinou přijata. V takovém případě je budoucnost zřejmá: dlouhá válka s cílem dobýt západní Ukrajinu, riziko bažin a intervence NATO. Současný odpor k vyjednávání, který projevuje Kyjev a po Kursku i Moskva, skutečně hovoří ve prospěch třetí, nejtragičtější a nejnebezpečnější varianty, která se s největší pravděpodobností uskuteční.

Ukrajinská a západní volba

Rusko dalo najevo, že nepřijme ukrajinské členství v NATO, a to nikdy, a činí si nárok na celé území zaznamenaných čtyř oblastí a Ukrajiny a rozhodně nezastaví svou SMO, dokud tyto dva úkoly nebudou s jistotou splněny. Pokud Ukrajina nepožádá Moskvu o jednání a bude trvat na nyní již iluzorním cíli Volodymyra Zelenského vrátit všechna tato území do ukrajinského svazku a na cíli členství Ukrajiny v NATO, budou ozbrojené síly Kyjeva zahánány zpět k Dněpru. Jakmile se to stane zjevně nevyhnutelnou a blížící se událostí, bude Kyjev nucen se rozhodnout, zda zaujme poslední sebevražedný postoj s Dněprem v zádech své armády a postupujícími Rusy před sebou, nebo zda požádá o rozhovory s Moskvou. To je scénář pro příští rok nebo začátek roku 2026, pokud do války nevstoupí NATO nebo Kyjev nepodnikne nějakou spektakulární operaci, například jaderný teroristický útok, který by Moskvu přiměl k použití taktických jaderných zbraní. Pokud se ukrajinský majdanský režim rozhodne stáhnout své síly na západ přes Dněpr a nedojde k uzavření míru, ruským silám nezbude nic jiného než zajistit si své křídlo vytlačením Dněpru.

Zelenskij, pokud bude v té době ještě naživu a u moci, pak bude stát před volbou opustit Kyjev ve prospěch Rusů a zřídit novou vládní základnu ve Lvově, se vším symbolickým významem jak pro

současnou vojensko-politickou situaci na Ukrajině a v jejím okolí, tak pro soupeřící nároky a mýty o původu a národním „vlastnictví“ Kyjeva. Ještě důležitější je, že ještě předtím, než ruské síly začnou překračovat Dněpr, bude na Západě narůstat tlak na NATO, aby v nějaké formě zasáhlo a zabránilo tak pochodu ruských sil k polským, slovenským, maďarským, rumunským a moldavským hranicím NATO. Západ bude stát před rozhodnutím, zda zasáhnout s vojsky NATO nebo jinak na místě se všemi důsledky, které to bude mít pro možnou přímou válku s Ruskem, a tedy pro globální bezpečnost a hrozbu světové a jaderné války.

Možnosti formy zásahu lze uspořádat jako žebříček eskalačních možností, od masivního zvýšení podpory NATO zbraněmi, zejména pro partyzánskou válku, útoky speciálních jednotek, atentáty, zřízení dosud odmítané bezletové zóny, využití polské a dalších sousedních států NATO k protivzdušné obraně k sestřelování ruských raket, zásah států NATO jednostranně a autonomně od NATO až po plnou mobilizaci NATO a pozemní zásah na západní Ukrajině. Poslední dvě možnosti by mohly být podniknuty s cílem obsadit ji a předejít ruskému útoku a/nebo zapojit ruské síly. Je nepravděpodobné, že by se Moskva zdráhala bojovat se silami buď jednostranně zasahujících členských států NATO, nebo s formálně označenými, plnohodnotnými silami NATO.

Scénář dlouhé války

Pokud dojde k poslednímu, pak válka bude trvat ještě mnoho let, i fit zůstane konvenční. Neexistuje žádná záruka, že Rusko zvítězí, i když jeho síly v současné době nepochybně vítězí a zpočátku budou mít proti silám NATO převahu, vzhledem k rychlému vojenskému rozvoji Ruska v průběhu SMO. Navíc by se mohla otevřít příležitost, pokud by se válka protáhla, dokud Putinovo zdraví neochabne nebo zcela nevymizí, což by možná vyvolalo riskantní boj o nástupnictví, jehož průběh nebo výsledek by mohl zkomplikovat nebo ukončit vojenskou převahu Ruska nebo jeho schopnost vést válku. To vše dnes pravděpodobně naznačuje západním a ukrajinským činitelům,

že ukrajinské síly by se ve skutečnosti měly stáhnout za Dněpr – a pravděpodobně předtím připravit obranu -, aby donutily Moskvu poslat své síly napříč a prodloužit tak válku.

Právě zmíněné scénáře zahrnují předpoklad, že zájmy Západu, zejména zájmy Washingtonu, a zájmy Ukrajiny zůstanou dostatečně blízké. Je však stejně tak možné, ba dokonce pravděpodobnější, že jak se porážka Ukrajiny na místě stane úplnější, a tedy pro západní veřejnost zjevnější, a také nezvratnou bez významných západních vstupů v podobě financí, zbraní a možná i krve, že se tyto zájmy budou rozcházet. Hodně bude záležet na tom, jak moc bude Západ ochoten riskovat, aby si zachoval své „právo“ (v mezinárodních záležitostech mimo vymahatelné smlouvy žádná práva neexistují) rozšířit NATO na Ukrajinu, a tedy i dále. To je hlavní zájem Západu, který váže Washington a Brusel ke Kyjevu, ale právě odpor k takovému rozšíření je hlavním motorem akcí Moskvy na Ukrajině. NATO a USA prozatím setrvávají na svém tvrzení, že mají právo se rozšiřovat. Jakmile bude riziko příliš vysoké – možná eskalace do přímého boje mezi NATO a Ruskem nebo použití jaderných zbraní – může se Západ stáhnout. Stažení zpět bude vyžadovat, aby se Ukrajina konečně smířila s porážkou a začala vyjednávat. Současné diskuse na Západě se soustřeďují kolem plánu, který je zcela v rozporu se Zelenského „plánem vítězství“. Západ sám se sebou a možná i s Ukrajinou v zákulisí diskutuje o dohodě „území za členství v NATO“, v níž Kyjev akceptuje ztrátu části území výměnou za členství v NATO a různé plány bezpečnostních záruk. Ukrajina stále usiluje o navrácení všech území ztracených ve prospěch Ruska, včetně Krymu, a o ukrajinské členství v NATO. Západ a Kyjev by se tak mohly v otázce území rozdělit. Ukazuje se, že Západ má mnohem větší zájem na tom, aby se jakási Ukrajina stala členem NATO jako nárazník a dýka ve vztahu k Rusku, než na územní celistvosti Ukrajiny. Západní představa území pro členství v NATO – které Rusko nikdy nepřijme – totiž ukazuje skutečný cíl nátlaku

Západu, aby Ukrajina přijala válečnou výzvu ze strany Ruska a vzdala se dosažitelného míru, který představují jednání a předběžná dohoda z března a dubna v Istanbulu.

Za současného stavu věcí bude realita taková, že spíše než dohodu zahrnující přechod ukrajinského území do Ruska výměnou za ukrajinské členství v NATO Rusové možná nabídnou navrácení území, které potřebují za ukrajinskou neutralitu. Rusko by se po zabrání Pokrovska a Pavlogradu mohlo přesunout k Dněpru, čímž by se ruské okupované území dostalo za hranice jeho deklarovaných nároků. Tak by mohly být vráceny takové oblasti jako Dněpr a – po ofenzivě na severu – Charkov, Sumy a možná i další severně a jižně, ale východně od Dněpru mimo čtyři nárokové oblasti a Krym výměnou za ukrajinskou neutralitu kodifikovanou v mezinárodní smlouvě a možná znovu zakotvenou v ukrajinské ústavě. O tom, zda se Rusko hodlá zaměřit na zabrání celé východní (levobřežní) Ukrajiny, nebo jen celého území čtyř regionů (plus Krymu), které si nárokuje, se dozvíme pravděpodobně příští měsíc po pádu Pokrovska. Pokud ruské síly vyrazí spíše na severozápad ke Kramatorsku než na západ k Pavlogradu, pak se Putin možná zaměří právě na to druhé.

Těžiště rozhodování se pak přesune na Kyjev a otázku, zda je Zelenskyj nebo kterýkoli ukrajinský vůdce vůbec schopen zahájit mírové rozhovory, natož takové, které předpokládají ztrátu území jako součást jakéhokoli urovnání s Moskvou, aniž by to vyvolalo vnitropolitickou krizi. Výsledný pokerový převrat by mohl zahrnovat převrat v Kyjevě vedený zpravodajskými a bezpečnostními složkami, HRU a/nebo SBU, nebo by se mohl vynořit z periferie na frontě s ultranacionalisty a neofašisty, jako jsou Ukrajinský dobrovolnický sbor (DUK), Azov a další, dobře vyzbrojení jako součást ukrajinských ozbrojených sil, kteří by obrátili své zbraně a pochodovali na Kyjev s cílem převzít moc. Převrat by mohl zahrnovat kombinaci těchto událostí. Zásadní je mít na paměti, že jakýkoli Pravý břeh (na západ od Dněpru) by byl k podpoře takového

radikálního výsledku náchylnější než Ukrajina na západ od dnešní frontové linie nebo na západ od čtyř oblastí, které si nárokuje Rusko, nebo Ukrajina z roku 1991, o níž si Zelenskyj stále ještě představuje, že ji může pro Kyjev obnovit. Je to rodiště a ohnisko ukrajinského nacionalismu, zahrnuje rodná města ukrajinských neofašistických historických hrdinů, jako byl Stepan Bandera, a byl to volební obvod ukrajinských ultranacionalistických a neofašistických stran, organizací a ozbrojených formací. Převrat podporovaný Spojenými státy by mohl takový obrat událostí předejít, předcházet mu nebo jej usnadnit. Washington a Brusel by mohly vsadit na to, že zmírnění nebo umožnění nástupu radikálů k moci je jediným způsobem, jak sjednotit zbytky ukrajinského národa, aby mohla být realizována snaha uštvit Moskvě „strategickou porážku“ a zajistit další rozšiřování NATO.

V případě takové politické deviace, jakou převraty často představují a umocňují, by se Ukrajina mohla dostat do velkého politického chaosu. Ultranacionalisticko-neofašistické, oligarchy podporované a/nebo Západem podporované elementy, které se chopí moci lokálně v různých regionech po celé Ukrajině a povedou mezi sebou mezistranickou válku a partyzánskou válku proti Rusům. Pokusily by se jednotlivé západní síly nebo síly NATO zasáhnout na západní Ukrajině, aby daly alespoň část Humpty-Dumpty opět dohromady? Nepravděpodobné.

Pravděpodobnější je, že Ukrajinu na pravém břehu, zničenou válkou, rozštěpením, warlordismem, mezistranickými boji a ekonomickým kolapsem, ponechají sami sobě, a tím i peklu. Mezitím budou západní „experti“ a úředníci vyjadřovat své názory na to, kdo z lídrů Západu „ztratil Ukrajinu“, převážně s ohledem na budoucí vnitropolitické boje. K tomu někteří přidají slovo o „nedostacích slovanské kultury“ a jejich sklonech k iracionalitě, autoritářství, nepořádku a násilí. Současně bude velká část Ukrajiny pobouřena zradou Západu, jeho opuštěním a rolí Západu, která uvrhla Kyjev do války s jeho mocným a kdysi bratrským sousedem a přinesla

Ukrajíně novou Zkázu. Někteří mohou prosazovat a zvítězit v podpoře návratu k normálním vztahům s Ruskem za předpokladu, že umírněnější prvky, které na Ukrajině zůstaly, dokáží převzít a upevnit moc a zadržet ultranacionalisticko-neofašistické síly, které jsou válkou posilovány. Dmitro Jaroš, zakladatel neofašistické organizace Pravý sektor, jejímž vojenským křídlem je výše zmíněný DUK, nedávno zopakoval své naděje na dokončení „národní revoluce“, za jejíž první fázi považuje pouze Majdan.*

Pravděpodobně nejpravděpodobnějším scénářem pro odstranění Zelenského verze režimu na Majdanu (ZeMajdanu) je spojení některých z těch, kteří jsou u moci [šéf prezidentské kanceláře (OP) Andrij Jermak, šéf vojenské rozvědky (HRU) Kirill Budanov a/nebo další], s ultranacionalistickými a neofašistickými „tituškami“, které se vracejí do ulic Kyjeva z frontové linie se zbraní v ruce. Náznaky takového vývoje jsou přítomny. Nedávné zprávy o konfliktu mezi šéfem OP Jermakem a šéfem HRU Budanovem a o plánech prvního z nich vyhodit Budanova i ministra obrany Rustema Umerova byly následovány zprávami, že Zelenskij a Jermak se chystají vyhodit Budanova, Umerova a šéfa ukrajinských ozbrojených sil Oleksandra Syrského. Současně se uprostřed zdánlivě hrozícího ohrožení Budanovovy pozice ozvala koalice 24 ukrajinských fotbalových týmů, která jej prohlásila za vynikajícího velitele speciálních služeb a národního hrdinu (https://t.me/rezident_ua/24519). Kdy se některý z uvedených aktérů pohne, lze jen hádat, ale okamžik pravdy se pro mnohé rozhodující činitele blíží stejně rychle, jako se ruské síly blíží k Dněpru. Souhrnně řečeno, obecný předpoklad o tom, že se v postzelenském Kyjevě nebo Lvově ustaví nějaký umírněný mocenský režim, by byl pošetilý.

Závěr

Rusko ve válce vítězí, a to solidním a stále se zvětšujícím rozdílem. Nicméně ještě nevyhrálo a v této bitvě mezi Ruskem a NATO pravděpodobně dojde nebo přinejmenším velmi dobře může dojít k několika novým iteracím a její konečný výsledek zůstává otevřenou

otázkou. Pro jistotu lze říci, že jakýkoli obrat v současné trajektorii konfliktu by vyžadoval další významnou injekci západní síly, která by výrazně zvýšila náklady války pro Moskvu, což je arci riskantní krok, který Washington a Brusel až dosud nebyly ochotny učinit. Již jsme se dostali tak daleko, že jsme jen krůček od kluzkého svahu, který téměř neúprosně vede k nekontrolované eskalaci a přímé a rozsáhlé válce mezi Ruskem a NATO. Další eskalace je pošetilá, ale američtí plánovači vyhlásili Putinovi „dlouhou válku“. Bez ohledu na to mohou americké, britské a další rakety dlouhého doletu dopadající hluboko do Ruska jen posílit odhodlání Moskvy odstranit hrozbu NATO od istého prahu a překročit tak Rubikon Dněpru.

[A River Runs Through the End of the NATO-Russia Ukrainian War](#)
vyšel 28.10.2024 na gordonhahn.com.

Známka 1.2 (hodnotilo 29)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

[3 příspěvků](#)

([3 nové](#))

[odeslat jako odkaz](#)

[odeslat text článku](#)

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)

[« Trump vítězí na celé čáře!... »](#)

Káva pro Zvědavce

9

Být v obraze něco stojí.

Připojte se k ostatním a staňte se také sponzorem Zvědavce, stačí částka v hodnotě jedné kávy měsíčně.

Za měsíc listopad přispělo 19 čtenářů částkou 3 093 korun, což je 9 % měsíčních nákladů provozu Zvědavce.

Bankovní spojení: 2000368066/2010

IBAN: CZ4720100000002000368066

Ze Slovenska 2000368066/8330

IBAN: SK5883300000002000368066

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Bitcoin:

bc1q40mwpus89teua4ruhxrta16v45lc3ye5a9ttud

[Další možnosti platby >](#)

Ve zkratce

[Žádná elektroauta, o elektřinu budeme možná bojovat s umělou inteligencí](#)08.11.24 06:54 Evropská unie 0

[Naše armáda už nemá v Gaze co dělat, řekl odvolaný izraelský ministr obrany](#)08.11.24 06:45 Izrael 0

[Deset nejbohatších lidí světa zbohatlo díky Trumpovi o 1,5 bilionu korun](#)08.11.24 06:39 Neurčeno 0

[Libtardi reagují na Trupmovou výhru](#)07.11.24 20:15 USA 0

[Nedostatek plynu v Evropě tuto zimu?](#)07.11.24 19:20 Evropská unie

2

Politico - Bidenova administrativa chce uspíšit poslední ukrajinskou vojenskou dodávku v hodnotě 6 miliard dolarů07.11.24 18:58 USA 0

Nejvzteklejší VIDEA po výhře Trumpa07.11.24 18:38 USA 0

Koluje internetem07.11.24 11:44 Česká republika 3

BMW se potýká s propadem o 84 procent!07.11.24 06:54 Německo 1

2 % na obranu už nebudou stačit 07.11.24 06:40 Česká republika 1

Návrat Trumpa do Bílého domu06.11.24 09:07 USA 5

Dětských pacientů přibývá, hlavně závislých. Chybí ale psychiatři06.11.24 00:47 Česká republika 2

Eduard Chmelár k volbám prezidenta USA: Slabnůca Európa pasívne čaká na pokyny svojho nového pána05.11.24 18:45 Evropská unie 0

Dezinformační boj proti cenám másla. Podle oficiálních dat zlevnilo máslo v českých obchodech z 30kč na 70kč. „Dezoláti“ to drze nazývají zdražení...05.11.24 15:49 Česká republika 1

Panika kvůli elektřině. Vysvětlil Čechům, co je čeká v příštích letech05.11.24 14:51 Česká republika 0

Po celé Americe rostou barikády05.11.24 14:15 USA 1

Mobilizace žen v AFU je nezbytná - poslankyně Rady Bezuglaja04.11.24 18:32 Ukrajina 3

Trump slíbil, že v případě vítězství ve volbách vypne vztahy s Ruskem a Čínou04.11.24 17:45 USA 0

Hned v několika státech USA byly odhaleny další masivní podvody ... a 100% z nich jde ve prospěch Harrisové!04.11.24 15:01 USA 3

Geneticky modifikované organismy04.11.24 09:07 Neurčeno 0

Z diskuze

dnes 14:31 **Alfred:** Nutno ovšem doplnit, že to byl Západ, kdo zorganizoval ten krvavý puč v r. 2014 a dosadil do vedení vládu ovládanou nácký....

dnes 11:49 **F&T:** Trump udělá skvělou a prosperující Ameriku tak, že Evropa bez průmyslu bude nakupovat americká zbraně a ty posílat třeba...

dnes 9:52 Mají toho na zbytek euroatlantické civilizace ještě hodně. Léky, vakciny, IT technologie, zbraně a burzovní machinace. Všechno...

dnes 8:35 Proč ? Nejméně od února 2014 (státní převrat na Majdanu v Kyjevě) Západ soustavně přehlížel řádění ukrajinských neonacistů...

dnes 6:06 **prednohor:** Fašistom evidentne sťahuje prdel, hlavne keď Putin s Trumpom urobia dohodu o pokračovaní denacifikácie mierovými prostriedkami...

Nálepky / Témata v posledních třech měsících

Politická korektnost Evropská unie Izrael Zdraví Česká republika Energetika Terorismus Finance, peníze Střední východ LGBT Náboženství, víra Sionismus Slovensko Společnost OSN, Světová banka Írán USA Analýza Ekonomika Čína Palestina NATO Německo Cenzura Rusko Francie Banksteři Očkování Maďarsko Ukrajina Třetí světová válka Fašismus Británie Biologické zbraně Liberalismus Geopolitika Trump Covid teror

Odkazy

Nepodvoleni (agregátor vlasteneckých zpráv)

Michal a Petr

Vidlákovy kydy

Nikola Bornová

InfoVojna

Slobodný vysielateľ

Svobodný vysílač

Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků

Nepolitické

Benny Hill

Kompletní seznam útulků pro zvířata

Zvědavec na Telegramu

zvedavec news

Měnové kurzy

 USD	23,43 Kč
 Euro	25,26 Kč
 Libra	30,37 Kč
 Kanadský dolar	16,90 Kč
 Australský dolar	15,62 Kč
 Švýcarský frank	26,82 Kč
 100 japonských jenů	15,30 Kč
 Čínský juan	3,28 Kč
 Polský zloty	5,85 Kč
 100 maď. forintů	6,24 Kč
 Ukrajinská hřivna	0,57 Kč
 100 rublů	23,91 Kč
 1 unce (31,1g) zlata	63 115,08 Kč
 1 unce stříbra	744,27 Kč

 Bitcoin

1 795 100,22 Kč

Poslední aktualizace: 7.11.2024 22:00 SEČ

Tuto stránku navštívilo **1 647**